Vamp, Frokost Ved Sonne

Me lg ner me Sonne ein sundag i mai
drakk frokost i ro og i mak.
Sjen sto blanke og bl og stand by
og dassmorten slo nken vak.
Og drsen gjekk fredig i trav og galopp,
med radla om Rom og Hong Kong
te Okki me Nasen tok monnspillet opp
og blste ein shanty, og song.

Eg vill ikkje sei at han eige gehr
og har englarst akkurat.
Men me lg der og va i velsigna humr,
og han Okki e og kamerat.
S me gav han ein tjangs bde Kallen og eg
og han Peder og Siddis du vett.
Og Okkien song mens han tok nken steg
p kaien sin brosteinsparkett.

Det va om ei jenta eg aldri har sitt
i et land s eg aldri har hrt,
men hu hette vist nke med Tulamitt
og gjekk rundt i et pallmeskjrt.
Og hu satt p ei strand og hu speida mot hav
itte ein eller een matros
s visst hadde ftt seg ei sykkvte grav
longt vekk fra si sydhavsros.

Det va felt s hu legta, og auene hong
s druer og dadler med vin.
Det skar oss i hjerta nr Okkien song,
Og sorg va ekta og fin.
Me sokk i oss sjl, og i halsen det brant,
og kanskje s gtt me ein skitt.
Eg hrte at Pederen pusta s grant,
men Kallen han skolle du sitt.

Han lg s ein dauing og heiv itte luft,
s mnstra han p og klyv opp,
og sto s ein eldgammal draug eller tuft
og skalv ifra t te topp.
Me tenkte at n e det takk og fravel
for Kallen, men der tok me feil.
Te livet han klamra seg fast likavel,
han heiv bare ner nken seil

Og sa, mens ein demning i auene brast,
te Okki med Nasen som s:
Matrosen du song om e litt av ein gast,
det kan du forlata deg p.
Og jenter det hadde han seint og titt
- eg trur det va hundre-og-ni
ei kalte du nettopp for Tulamitt,
men navnet var Tulla mi.

Hu va dotter te chifen p Salomons y
p sjuande breddegrad.
Rundt hoftene bar hu ei hesja av hy
og ikkje et palmeblad.
Matrosen og hu dei forelska seg
og tok ikkje fri et sekund.
Eg vett det jo godt, for matrosen va meg
Kalle Bang i fra Haugesund.

Me satt der og dnte og fant ikkje ord,

te Siddisen sa p sitt ml:
Kafor flykta du, Kalle, fra Salomons jord
te Haugesunds pollause hl?
D kom det fra Kallen et gasta grynt:
Eg lengta jo him, ai-ai,
te Okki og deg og en baier te pynt
ved Sonne ein sundag i mai.